

پالرمو؛ خوانش تقطیع‌شده

- سلب آسایش از کسانی که در هرکجا مرتکب جرائم سازمان‌یافته فراسرزمینی می‌شوند و تحت پیگرد قرار دادن آنها از طریق همکاری‌های بین‌المللی؛

- اطمینان خاطر از اینکه «کنوانسیون مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی» از چارچوب حقوقی لازم و ابزارهای مؤثر به منظور همکاری‌های بین‌المللی در راستای مقابله با اقدامات مجرمانه نظیر پول‌شویی، فساد، جرائم علیه میراث فرهنگی و ارتباط‌گیری در حال افزایش بین جرائم سازمان‌یافته فراملی و جرائم تروریستی، برخوردار خواهد بود.

به شرح پیش‌گفته، تقریباً بلافاصله بعد از تصویب قطع‌نامه مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی، نشست پالرمو برگزار شد و در آن، کنوانسیونی با همین نام به امضا رسید. طبق وعده، یک‌دهه این کنوانسیون ۴۱ماده‌ای را که در آن ۶۳ بار به حقوق داخلی (domestic law) کشورهای عضو ارجاع داده شده است، در اینجا می‌آوریم. ماده یک هدف پالرمو را با این عبارت بیان می‌کند: «مقصود از این کنوانسیون ترویج همکاری‌ها در راستای مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی و جلوگیری از آن به نحوی مؤثرتر است». در بند یک ماده ۴ از کشورهای عضو خواسته شده تا تعهدات کنوانسیونی خود را به شکلی سازگار با اصول «تمامیت ارضی کشورها»، «برابری حاکمیت‌ها» و «عدم مداخله در امور داخلی دیگر کشورها» ایفا کنند. بند ۲ همین ماده چنین می‌گوید: «هیچ بند و ماده‌ای این کنوانسیون کشوری را محق نمی‌داند که در کشور دیگری اعمال

حاکمیت کند و اقداماتی انجام دهد که طبق قوانین داخلی آن، صرفاً در حیطه اختیارات آن کشور است». ماده ۶ از کشورهای عضو می‌خواهد که وفق اصول اساسی حقوق داخلی خود، قوانینی وضع کنند که برای جرم‌انگاری اعمال مجرمانه‌ای که ارتکاب آن عدی است، لازم است. مواد ۵، ۶، ۸ و ۲۳ به ترتیب ناظر به جرم‌انگاری «مشارکت در گروه‌های سازمان‌یافته مجرمانه»، «پول‌شویی عواید حاصل از اقدامات مجرمانه»، «فساد» و «ممانعت از اجرای حق» است؛ درحالی‌که مواد ۷ و ۹ بر اتخاذ تدابیر لازم در راستای «مقابله با پول‌شویی» از طریق ایجاد رژیم نظارتی و مقررات‌گذاری جامع بانک‌ها و مؤسسات مالی غیربانکی و «مقابله با فساد» تأکید می‌کند. ماده ۱۸ با موضوع «استرداد مجرمان» کشورها را مخیر می‌کند تا از پذیرش «معاضدت قضائی متقابل» در صورتی‌که به حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا سایر اجزای منافع آنها خدشه وارد کند، امتناع ورزند (بند ۲۱). ماده ۲۰ با عنوان «تکنیک‌های ویژه تحقیق»، ضمن ترغیب کشورهای عضو به انعقاد قراردادهای دوجانبه و چندجانبه برای استفاده از آن تکنیک‌ها، به‌صراحت بر بالادستی‌بودن اصل برابری حاکمیت‌ها تأکید می‌کند. مواد ۲۴ و ۲۵ و «شهود» و «قربنای جرائم سازمان‌یافته» حمایت می‌کند. ماده ۲۹، توسعه اقتصادی و ارائه کمک‌های فنی را راهکار اجرای کنوانسیون اعلام می‌کند. در ماده ۳۱ از دولت‌های عضو می‌خواهد تا امکان بازگشت مجرمان موضوع این کنوانسیون به جامعه را فراهم کنند.

شاید همین‌قدر ارجاع به متن اصلی در این نوشته کوتاه‌گفت‌اند؛ باشد تا نه اطاله کلام کنیم و نه به آفت موضوع‌گیری سسوگیرانه دچار شویم. امید آنکه دل‌مشغولی‌های دغدغه‌داران رشد در نگاه به منافع ملی دارد و ملهم از این نگرانی است که نکنند ما با پذیرش عهدنامه‌هایی مانند پالرمو، به پیش‌شرط‌ها و لوازم نظم لیبرال متعهد شویم و به‌این‌ترتیب خود را به دست خود از هاضمه نظام سلطه عبور دهیم.

هیدروکرات‌ها و حفاظت محیط زیست

زمانی‌که فعالیتی در جهت حفاظت از محیط زیست صورت گرفته و در مقابل یک پروژه مثلاً تأمین و انتقال آب قرار می‌گیرد، درصدد جلوگیری از وقوع خسارتی است که میزان خسارت (در صورت وقوع) بالاست ولی احتمال وقوع آن کم؛ این یعنی ریسک بالا. همین فرضیه می‌تواند به حوزه امنیت تسری یابد که ریسک فعالیت‌های مرتبط را تبیین می‌کند. تشریح این موضوع مجال دیگری می‌طلبد.

و کلام آخر: مسئله آب همچون شمشیری که به موی اسب متصل است، بالای سر این دولت و دولت‌های بعدی قرار دارد و این شمشیر فرو می‌افتد اگر به مسائل آب با راه‌حل‌های کوتاه‌مدت، میان‌بر و سیاه و سفید بنگریم. جناب رئیس‌جمهور، مدیریت آب ایران اگر جای هزار خطر داشت، همه آن هزار خطای در نیم‌قرن اخیر اتفاق افتاده است، جایی برای خطای هزارویکم وجود ندارد. مدیریت آب و محیط زیست و کشاورزی باید به جای روی آوردن به پاک‌کردن صورت مسائل و تأکید بر دولتی‌کردن تصمیمات، به نقش اصلی دولت یعنی تسهیلگری بازگردد و تصمیمات اجرایی را با همراهی عملی شوراهای محلی و نمایندگان جوامع اتخاذ کند. مشارکت واقعی در حکمرانی آب و سپردن حل مسائل به دست صنوف و سمن‌ها راه‌حل پایدار مسائل آب و محیط زیست است. این منش حکمرانی سیاست‌مداران را از انکار پدیده‌های علمی دور می‌کند و به جای آن آنها را به سمت بررسی سختگیرانه فرضیه‌ها و طرح‌ها، ارزیابی ریسک و احتمال بالا رفتن هزینه‌ها سوق می‌دهد. روشی که شفافیت و نظارت عمومی را ارتقا می‌دهد و به کنار گذاشتن پروژه‌های بالقوه مخرب خواهد انجامید.

شرق: ماجرای ساماندهی طرح‌های عمرانی نیمه‌تمام، چند سالی است که در دستور کار دولت قرار گرفته و نسخه برون‌رفت از بحران انباشت طرح‌های عمرانی هم بر پایه واگذاری و مشارکت گذاشته شده است اما یک کارشناس اقتصادی می‌گوید برای حل مشکل، راه‌حلی به‌کار برده‌ایم که خود یک مشکل است. شهرام حلاج‌نیشابوری که تحقیقاتی را درباره سرنوشت طرح‌های عمرانی انجام داده، معتقد است، دولت در لایحه بودجه ۹۸ به‌جای جایک‌سازی، به سمت حذف قوانین و تسهیل واگذاری طرح‌های عمرانی پیش رفته است. او می‌گوید: اینکه چه کسانی و با چه قیمتی طرح‌های عمرانی را برعهده می‌گیرند، مشخص نیست. کسانی مقررات و آیین‌نامه‌ها را می‌نویسند که خود از اختیارات حاصل آن می‌خواهند استفاده کنند. در لایحه بودجه ۹۸، تبصره ۱۹ که مربوط به طرح‌های عمرانی قابل مشارکت است، به فضای بی‌قاعده عمل‌کردن دامن زده و دستگاه کنترلی و بازرسی ما را در موضع ضعف قرار داده است. به بیان دقیق‌تر ما با این مکانیسمی که برای واگذاری و مشارکت طرح‌های عمرانی ترتیب داده‌ایم، برای حذف قانون، باج و رشوه می‌دهیم.

محتوای پروژه‌های عمرانی در لایحه مشخص نیست

به گزارش «شرق»، یکی از مواردی که در متن لایحه بودجه ۹۸ ابهام‌برانگیز بوده و مرکز پژوهش‌های مجلس نیز آن را به‌عنوان نقاط غیرشفاف لایحه شناسایی کرده، بحث واگذاری طرح‌های عمرانی است. به موجب لایحه بودجه سال آینده، مبلغ ۱۱ هزار میلیارد تومان از مصارف بودجه (معادل ۱۸ درصد از کل اعتبارات عمرانی) اعتبارات عمرانی استانی است که توسط شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان به طرح‌ها و پروژه‌های استانی اختصاص می‌یابد. با احتساب سایر اعتبارات از محل قانون استفاده متوازن از امکانات کشور این مبلغ به حدود ۲۵ هزار میلیارد تومان می‌رسد (معادل ۴۵ درصد از کل اعتبارات عمرانی)

اقتصاد

یک پژوهشگر اقتصادی در گفت‌وگو با «شرق» از شفاف نبودن واگذاری طرح‌های عمرانی لایحه بودجه می‌گوید

برای حذف قانون باج می‌دهیم

اما هیچ‌ک از طرح‌ها و پروژه‌های عمرانی استانی در سند بودجه ردیف نشده و مشخص نیست چه طرح‌ها و پروژه‌هایی در استان تصویب و به اجرا گذاشته شده است.

هرچند قانون به شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان‌ها در ماده ۴۴ قانون الحاق و ماده ۳۱ احکام دانی اختیار توزیع و تخصیص بودجه استانی را داده است اما نحوه توزیع این اعتبارات در استان‌ها بین امور و فصول به شکلی که در بودجه عمومی مشخص شده است، شفاف نیست. ازآنجاکه اختیار توزیع این اعتبارات بر عهده شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان به ریاست استانداران است، تفکیک‌بخشی آن در لایحه بودجه مشخص نمی‌شود. در لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ بخشی از این اعتبارات (معادل ۶۴۵ میلیارد تومان) به بودجه استانی، اختصاص یافته است. براساس این و با توجه به اینکه هیچ حکمی در لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ در این‌باره وجود ندارد، مشخص نیست نحوه تخصیص این اعتبارات به چه نحوی است. یکی از موارد پرابهام بودجه سالانه نحوه

یک دستگاه بیل مکانیکی در حال بارگیری مصالح ساختمانی

این بانک است، وجاهت نداشته و ضروری است بانک‌ها/ مؤسسات اعتباری دارای مانده اضافه‌برداشت از حساب جاری نزد بانک مرکزی پیش از هر گونه مصرف منابع تجهیزنده، نسبت به تسویه مانده اضافه‌برداشت اقدام کرده و پس از تسویه مانده‌حساب پادشده نسبت به تخصیص منابع در قالب تسهیلات و ایجاد تعهد اقدام کنند». اما به‌دلیل عدم متابعت بانک‌ها از بانک مرکزی و فقدان نظارت جدی مقام ناظر بانکی، آمارها نشان می‌دهد نته‌تها این بدهی کاهش نیافته است، بلکه میزان و درصد رشد نسبت به ماه قبل و ماه‌های قبل بیشتر بوده است. روند رو به رشد بدهی بانک‌های خصوصی به بانک مرکزی در پنج سال اخیر خود گویای ناتوانی

تعیین سهم هر استان از اعتبارات بودجه استانی است. جدول ۱۰ بودجه که اعتبارات بودجه استانی را به‌صورت سرجمع و به تفکیک هر استان مشخص می‌کند، رأساً توسط سازمان برنامه تهیه می‌شود و شاخص‌ها و معیارهای تعیین اعتبارات هزینه‌ای و عمرانی هر استان مشخص نیست.

طرح تکراری و بی‌دقت واگذاری در لایحه بودجه

شهرام حلاج، کارشناس اقتصادی درباره شفافیت لایحه بودجه ۹۸ در بخش طرح‌های عمرانی در گفت‌وگو با «شرق» توضیح داد: ما اساساً در بخش عمرانی یک مکانیسم گران‌قیمت و غلطی را تعریف کردیم. امروز در دنیا به سمت افزایش بهره‌وری حرکت کرده‌اند و ما اصلاً روی این بخش در نظام دیوان‌سالاری و ازجمله در طرح‌های عمرانی اقدامی انجام نداده‌ایم. در مقابل یک طرح تکراری و بی‌دقت به اجرا درمی‌آوریم. طرح‌های عمرانی زیادی هم تعریف می‌کنیم که همگی تابع تمایلات محلی و دستگاهی است. بی‌شمار پروژه تعریف شده که اگر چه هرکدام یک دستاورد دارد اما نسبت هزینه به فایده آنها مطالعه نشده است. حالا بعد از به‌بحران‌خوردن این مکانیسم غلط، می‌خواهیم این طرح‌های عمرانی را از طریق واگذاری با مشارکت به بخش خصوصی تحویل بدهیم. واقعیت این است زمانی‌که یک کشتی سوراخ است، به فکر خالی‌کردن آب آن با سطل و پمپ افتاده‌ایم؛ بی‌توجه به آنکه این منفذ هر روز گشادتر می‌شود. حالا دیده‌ایم که نمی‌توانیم، می‌گوییم کسی بیاید این آب را خالی کند. حکایت واگذاری طرح‌های عمرانی چنین قصه‌ای است.

او اضافه کرد: اطلاعات این پروژه‌های عمرانی نشان می‌دهد برخی از آنان اساساً غیرقابل واگذاری است. بنابراین چاره‌ای نیست جز اینکه تعداد این پروژه‌ها را کاهش دهیم. باید برخی از آنها را تعطیل کنیم و نسبت هزینه به فایده این پروژه‌ها را شفاف کنیم.

ادامه در صفحه ۱۴

بانک‌های بخش خصوصی در بانکداری بوده که به سوامی‌ای در اقتصاد کشور تبدیل شده است. نگاهی به ارقام بدهی این بانک‌ها از سال ۱۳۹۰ تا مهرماه ۹۷ بیانگر آن است که بدهی بانک‌های خصوصی و مؤسسات اعتباری به بانک مرکزی که در پایان سال ۱۳۹۰ معادل دوهزارو ۸۲۷ میلیارد تومان بوده، در در پایان سال ۱۳۹۳ به ۲۳ هزارو ۹۸۸ هزار میلیارد تومان و در سال ۱۳۹۵ به ۳۸ هزارو ۲۳۰ و در مهرماه ۱۳۹۷ به ۸۴ هزارو ۷۴۰ هزار میلیارد تومان رسیده است. این فارغ از آن است که برخی بانک‌های خصوصی به‌شدت به بانک‌های خصوصی دیگر بابت تسهیلات دریافتی بدهکار هم هستند...

ادامه در صفحه ۵

نمایه بدهی بانک‌های ایران به بانک مرکزی			
سهم کل بانک‌ها از پایه پولی (درصد)	بدهی بانک‌های خصوصی به بانک مرکزی	سهم بدهی بانک‌های دولتی به بانک مرکزی	پایه پولی
۳۵٫۸	۸۴٫۷۴۰	۵۰٫۸۰۰	مهر ۱۳۹۷
۲۸٫۱	۵۵٫۳۱۰	۵۱٫۷۲۰	۱۳۹۶
۲۱٫۳	۳۸٫۴۳۰	۶۱٫۴۶۰	۱۳۹۵
۸٫۱	۱۲٫۷۴۰	۷۱٫۱۶۰	۱۳۹۴
۱۸٫۲	۲۳٫۹۸۸	۶۱٫۸۱۵	۱۳۹۳
۱٫۸	۲٫۱۱۶	۵۷٫۴۳۰	۱۳۹۲
۲٫۹	۲٫۸۸۹	۴۵٫۹۴۱	۱۳۹۱
۲٫۹	۲٫۲۱۱	۴۰٫۲۱۵	۱۳۹۰

وضعیت کفایت سرمایه بانک‌ها			
رتبه	نام بانک / مؤسسه	کفایت سرمایه (درصد)	بحران کفایت سرمایه
۱	بانک قرض‌الحسنه مهر ایران	۴۸	ندارد
۲	بانک حکمت ایرانیان	۱۸	ندارد
۳	بانک خاورمیانه	۱۸	ندارد
۴	بانک کارآفرین	۱۶	ندارد
۵	بانک پاسارگاد	۱۶	ندارد
۶	بانک توسعه صادرات ایران	۱۵	ندارد
۷	بانک سینا	۱۳	ندارد
۸	مؤسسه اعتباری ملل (عسگریه)	۱۱	ندارد
۹	بانک صادرات	۹	ندارد
۱۰	بانک شهر	۹	ندارد
۱۱	مؤسسه اعتبار کوثر مرکزی	۹	ندارد
۱۲	بانک انصار	۸	لب مرز
۱۳	بانک دی	۸	لب مرز
۱۴	بانک سامان	۸	لب مرز
۱۵	بانک پارسیان	۸	لب مرز
۱۶	بانک اقتصاد نوین	۸	لب مرز
۱۷	بانک تجارت	۸	لب مرز
۱۸	بانک رفاه کارگران	۷	دارد
۱۹	بانک ملت	۷	دارد
۲۰	بانک گردشگری	۶	دارد
۲۱	پست‌بانک	۶	دارد
۲۲	بانک کشاورزی	۵	دارد
۲۳	بانک مسکن	۵	دارد
۲۴	بانک ایران زمین	۳	دارد
۲۵	بانک سرمایه	۳	دارد
۲۶	بانک آینده	۳	دارد
۲۷	بانک سپه	۳	دارد
۲۸	بانک قوامین	۲	دارد
۲۹	بانک صنعت و معدن	۲	دارد
۳۰	بانک رسالت	۱	دارد
۳۱	مؤسسه اعتباری توسعه	عدم افشا	دارد
۳۲	بانک توسعه تعاون	عدم افشا	دارد
۳۳	بانک ملی	عدم افشا	دارد
۳۴	مؤسسه اعتباری کاسپین	بدون اطلاعات	دارد
۳۵	مؤسسه اعتباری نور	بدون اطلاعات	دارد

کل من علیا فان الا هو

سردار جانباز و پاکباز جناب آقای محمد باقر بختیار

درگذشت مادر عزیزتان «مرحومه حاجیه خانم مرضیه رجب صفری» در ایام غم افزای فاطمیه را به جناب‌عالی و دیگر بازماندگان عزادار تسلیت می‌گویم.
مادری که افتخار آفرین فرزندان جانباز و نوه‌هایی شهید و آزاده در جریان جنگ تحمیلی بود و خود در عزت و شجاعت، آوازه شرافتمندی داشت و فقدانش مایه تاسف و تأثر دوستان شد.
اینبان‌بان برای آن مرحومه از خالق یکتا آمرزش بیشتر و برای شما شکیبایی و تندرستی مسئلت داریم.
ضمناً در مراسم بزرگداشت آن مادر گرامی، روز جمعه پنجم بهمن‌ماه جاری در ساعت ۱۱/۵ تا ۱۳ در مسجد الغدير واقع در خیابان میرداماد تهران گردهم می‌آییم.

مسعود آقایی، حاج سید شعیخ آل یعقوب فومنی، رضا احمدی بندرعباسی، حبیب‌الله امیری، مرتضی امیری جرقویه، مصطفی ایزدی

مجنیی باقری، حاج شیخ هاشم جواهری، عبدالحسین چراغی، غلامرضا حجتی، محمود دردکشان، غلامعلی رجائی، محمدرضا رحیمی

سیدعلی سادات‌الحسینی، فضل‌الله صلواتی، محمدعلی طهماسبی، طاهر طاهریان، حسین علائی، عباسعلی فاتح، حسین قیومی

منصور کوچک محسنی، علی‌اصغر کیمیایی‌فر، مجتبی لطفی، سعید مدنی، جواد مظفر، حسین مفید، حاج شیخ محمدعلی مقدس

سعید منتظری، لطف‌الله میشی، غلامحسین نادی، عباس نصر، صابر نظری، علی نظری، سید هادی هاشمی

خبر

۹قرارداد با پیمانکاران داخلی امضاشد

برآورد ۲۰میلیارددلاری درآمد‌های نفتی

● **شرق**: درحالی‌که شرکت‌های قدری مانند توتال، با تحریم‌های آمریکا و توان‌سنجی دل‌پایان ایران را ترک کردند، وزیر نفت نیز در فکر چاره‌اندیشی برآمد و با همکاری ۹ شرکت داخلی، نگهباشت و افزایش تولید نفت در دستور کار قرار داد. این قرارداده‌ا که دیروز در کوشش به امضا رسید، یک میلیارد دلار می‌آرد و به گفته مدیرعامل شرکت مهندسی و توسعه نفت، براساس برآورددها تقریباً ۲۱۰ میلیارد دلار در نتیجه این قرارداده‌ها افزایش درآمد خواهیم داشت که این افزایش در دو یا سه سال آینده محقق خواهد شد.
بیژن زنگنه با بیان اینکه چهار درصد کل اعتبارات طرح نگهداشت و افزایش تولید نفت به بحث مسئولیت‌های اجتماعی تعلق می‌گیرد، افزود: نوسازی تأسیسات نفت را هم در این طرح مدنظر قرار دادیم.

زنگنه تأکید کرد: استفاده حداکثری از توان پیمانکاران و سازندگان داخلی در اجرای این طرح بسیار مورد تأکید است، کسی طرح را به تأخیر انداختیم تا زمانی‌که با اجرای این طرح‌ها، نفت بیشتر به مدار می‌آید، بتوانیم این نفت را به بازار روانه کنیم.

وی تصریح کرد: اجرای طرح افزایش تولید و توانمندسازی پیمانکاران طرح پیام روشنی به بیگانگان و برخی داخلی‌هاست که تلاش می‌کنند با تحریم در دل مردم نگرانی ایجاد کنند.

او در ادامه با بیان اینکه چهار درصد شش میلیارد تومان به اهداف مسئولیت اجتماعی اختصاص می‌یابد، افزود: ۲۴۰ میلیون دلار (دو هزار میلیارد تومان) برای مسئولیت اجتماعی اختصاص می‌یابد.

زنگنه با تأکید بر اینکه در این طرح‌ها تنها پیمانکاران داخلی و استفاده حداکثر از سازندگان داخلی مدنظر است، گفت: فهرستی از سازندگان داخلی تهیه شده است و پیمانکاران موظف‌اند کالاهای خود را از آنها تأمین کنند. او افزایش تولید نفت، توانمندسازی پیمانکاران داخلی و ایجاد نشاط در مهم‌ترین اهداف اجرای طرح‌های نگهداشت تولید عنوان کرد و گفت: امیدواریم با تأمین منابع مالی، پیمانکاران با قدرت کارشان را آغاز کنند. اجرای این کار، بسیار مطلوب و در این شرایط آغاز خوبی است و ارزش این طرح‌ها در کنار قراردادی که شرکت نفت فلات قاره پیش‌تر امضا کرده، بیش از یک‌میلیارددلار است.

افزایش ۲۰میلیارددلاری درآمد نفتی

مدیرعامل شرکت مهندسی و توسعه نفت نیز گفت: بر اساس برآورددها تقریباً ۲۰ میلیارد دلار در نتیجه این قرارداده‌ها افزایش درآمد خواهیم داشت که این افزایش در دو یا سه سال آینده محقق خواهد شد.
توج دهقانی افزود: مسئله ایجاد اشتغال برای پیمانکاران و سازندگان ایرانی همیشه مورد تأکید وزیر نفت بوده است. از همین روی کارگروهی در این راستا تشکیل شده است و امروز شاهد بخشی از نتایج این فعالیت‌ها هستیم.

مدیرعامل شرکت مهندسی و توسعه نفت ادامه داد: طرح نگهداشت و افزایش تولید شامل ۳۳ پروژه است که ۲۶ پروژه توسط شرکت مناطق نفت‌خیز، سه پروژه توسط شرکت نفت‌خیز مناطق مرکزی و چهار پروژه توسط شرکت فلات قاره و در هفت استان که شامل کرمانشاه، ایلام، خوزستان، بوشهر، کهگیلویه‌وبویراحمد، فارس و هرمزگان است، انجام می‌شود.

وی با بیان اینکه هدف از این قرارداده‌ها نگهداشت و افزایش تولید و نیز ایجاد اشتغال خواهد بود، گفت: ۴۰ درصد پروژه تحت‌الارضی و بقیه سطح‌الارضی است. همچنین میزان سرمایه‌گذاری مستقیم و غیرمستقیم تقریباً ۶۰۲ میلیارد دلار خواهد بود. نتیجه این اقدامات افزایش ۲۸۱هزاربرشک‌های تولید نفت در روز است که موجب می‌شود تولید تجمعی ۴۱۰ میلیون بشکه افزایش یابد.